

OKRUGLI STOL

AUDIOVIZUALNI MEDIJI I NOVA EVANGELIZACIJA CRKVE

U Svetištu Majke Božje Trsatske u Rijeci ove će se godine, od 30. svibnja do 1. lipnja, održati četvrti po redu *Festival hrvatskog vjerskog filma*. Riječ je o specijaliziranom filmskom festivalu koji na jednome mjestu okuplja i natjecateljskom vrednovanju izlaže godišnju produkciju vjerskih filmova snimljenih u Hrvatskoj i nje-
noj dijaspori diljem svijeta. No pored zanimljivih filmova, u sklopu Festivala i ovaj će se put održati okrugli stol na kojemu će teolozi i laici iznositi svoja razmišljanja na temu "Treba li nam Katolička televizija?"

O medijima i Crkvi puno se raspravlja, a posebno u svjetlu nove evangelizacije te na koji način mediji tu mogu biti iskorišteni. Tako je lani u sklopu Festivala na Trsatu održana rasprava na temu „Audiovizualni mediji i nova evangelizacija Crkve.“ Na okruglom stolu sudjelovali su direktor Festivala Bernardin Modrić, urednik Festivala poznati redatelj Srđan Segarić, dr. Damir Gašparović s riječkog Filozofskog fakulteta, vlč. Antun Šuljić iz Kršćanske sadašnjosti i vlč. Marijan Benković iz Riječke nadbiskupije. Kao temeljna točka postavljeno je pitanje koliko su crkvene strukture otvorene prema novim medijima i znaju li kako mogu putem njih doprijeti do ljudi. Većina sugovornika složila se da se suvremenom čovjeku treba obraćati na suvremen način.

Direktor Festivala Bernardin Modrić upozorio je da se nalazimo u razdoblju duboke sekularizacije u kojemu se izgubila sposobnost slušanja i razumijevanja evanđeoske riječi kao žive i oživljavajuće poruke. "Sve manje je prisutan Bog i Božja riječ u životima ljudi... Kršćani su pod utjecajem takvog sekulariziranog načina života, hedonizma i konzumerizma, što uzrokuje egocentizam i površnost," upozorio je Modrić. Primijetio je i da vrijeme digitalne kulture donosi i to da se čovjek udaljava od etičke i političke dimenzije

života, javlja se kultura neposrednog, prolaznog, kultura vanjštine, egocentrično usmjerenje na samoga sebe i vlastite potrebe. „U takvom scenariju nova evangelizacija predstavlja poticaj koji umorne i izmučene zajednice trebaju kako bi otkrile radost kršćanskog iskustva, ljubav koja je izgubljena, kako bi okrenule pretjeranu slobodu u potrebu za istinom. Nova evangelizacija ovdje zahtijeva od kršćana smjelost da nađu sredstva i načine kako istaknuti važnost baštine edukacije i znanja očuvanog kršćanskom tradicijom. Nova evangelizacija je, dakle, sinonim za misiju, traži sposobnost za ponovno kretanje, nadilaženje granica, proširivanje vidika. Ona je suprotna samodostatnosti i povlačenju u sebe, od mentaliteta 'statusa quo' i od pastoralnog koncepta koji smatra da je dovoljno raditi kako se uvijek radilo,“ zaključio je Modrić.

S Modrićevim mišljenjem donekle se složio i vlč. Antun Šuljić iz Kršćanske sadašnjosti smatrajući da su vizualni mediji što se same Crkve tiče nedovoljno iskorišteni. Naglasio je kako je vrlo bitno znati kome se poruka upućuje, napomenuvši kako Crkva nije tu radi sebe same nego je upućena svijetu. „Evangelizacija je nešto što ljudi danas traže, očekuju, ali ne očekuju da se od toga pravi nešto propagandističko jer evanđelje i propaganda apsolutno ne idu zajedno. Evanđelje znači brigu za čovjeka, za dobro, za svijet, okrenutost nekome bez računice, bez zadnjih namjera i zadnjih misli,“ kazao je Šuljić. Napomenuo je i to da „nova evangelizacija i audiovizualni mediji mogu počivati samo na istini i zato treba otvoreno govoriti o svemu što današnjeg čovjeka tišti i žulja.“

Dr. Damir Gašparović s riječkog Filozofskog fakulteta smatra kako audiovizualni mediji više nisu samo informativni već formativni jer formiraju javno mnijenje od pojedinca do cijelih društvenih skupina. „Mi moramo znati kome se obraćamo, ako to odredimo, onda moramo odrediti i kako ćemo se obraćati tom čovjeku jer mu se ne možemo obraćati kao čovjeku u 19. stoljeću pa niti u prvoj polovici 20. stoljeća, i tu je sazrijelo vrijeme da se stavovi redefiniraju,“ rekao je prof. Gašparović.

Izbornik Festivala, poznati redatelj Srđan Segarić, smatra da su elektronički mediji jako bitni te da bi i Crkva trebala imati svoj

kanal. Primijetio je kako sada rad Crkve nije dobro popraćen, u medijima se često izvlače izjave i rečenice iz konteksta, ne dobiva se dovoljno minutaže, bitnije su afere nego ono što je Crkva dobro napravila. „Mi koji se bavimo ovim medijima trebali bismo pokazati kako Bog djeluje u životima ljudi, gdje je tu Bog i jesu li ga sreli, jedino ćemo tako moći evangelizirati nekoga i zato je potrebno iskoristiti medije do kraja,“ poručio je Segarić.

Vlč. Marijan Benković iz Riječke nadbiskupije mišljenja je da Crkva prilično dobro koristi audiovizualne medije i da su na tu temu doneseni brojni dokumenti koje treba temeljito proučiti. Tu je nabrojao enciklike iz 1929., 1936., 1957., 1963., zatim 1971. i iz 1992. godine. „Nikad se nije loše vratiti temeljima i promišljati, stalno treba tražiti prostore za prenošenje poruka Crkve“ smatra vlč. Benković i dodaje da treba više iskoristiti postojeće načine prenošenja evanđelja. Na tom tragu vjerojatno će se nastaviti rasprava i na sljedećem okruglom stolu na *IV. Festivalu vjerskog filma*.

Helena Cvjetičanin